Lietas arhīva Nr. CA-0059-24/12
ECLI:LV:ZAT:2024:0411.C73495022.18.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2024. gada 11. aprīlī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Belicka,
tiesnese Svetlana Maršāne, tiesnese Inese Skudra,
ar tiesas sēdes sekretāri Inesi Boži,
piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja pārstāvei advokātei Larisai Sokolovai, atbildētājam /pers. B/,
izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par pamatsummas un likumisko procentu piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2023. gada 13. jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ cēlis tiesā prasību pret /pers. B/ par pamatsummas un likumisko procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010. gada 28. oktobrī /vieta/ starp prasītāju un atbildētāju tikusi noslēgta vienošanās (turpmāk arī – pušu vienošanās), saskaņā ar kuru prasītājs uzdevis atbildētājam atsavināt un/vai nodot citas personas īpašumā, tajā skaitā /Vieta/ vai tās pašvaldībai pēc tās lēmuma un/vai rīkojuma prasītājam /Vieta/ piederošus divus nekustamos īpašumus:

1) zemes gabalu ar kopējo platību 37,6 ha, kadastra adrese /numurs//vieta/ kadastra apvidus, unikālais Nr. /numurs/, adrese /adrese A/, /vieta/ pašvaldība (turpmāk arī – zemes gabals Nr. 1) un

2) zemes gabalu ar kopējo platību 8,0 ha, kadastra adrese: /numurs/ /vieta/ kadastra apvidus, unikālais Nr. /numurs/, adrese: /adrese B/, /vieta/ pašvaldība (turpmāk arī – zemes gabals Nr. 2).

Abi zemesgabali saskaņā ar pušu vienošanos bija pārdodami par naudas summu, kas nav mazāka par LVL 200 000,00 jeb 284 574,36 *euro* (ievērojot valūtas kursu 1:0,702804).

[1.2] Pušu vienošanās 3. punktā prasītājs uzdevis atbildētājam samaksāt visus nodokļus un/vai nodevas, kas noteiktas ar /Vieta/ normatīvajiem aktiem un attiecināmas uz saskaņā ar pušu vienošanās pielīgto uzdevumu veikšanu. Savukārt 4. punktā puses vienojušās, ka pēc pušu vienošanās minēto uzdevumu veikšanas atbildētājam ne vēlāk kā trīs darba dienu laikā ir jānodod prasītājam visa atlikusī naudas summa, ieskaitot to prasītāja norēķinu kontā vai nododot personīgi prasītājam pret parakstu.

[1.3] Vienlaicīgi ar pušu vienošanās parakstīšanu prasītājs izdevis atbildētājam ģenerālpilnvaru, kurā pilnvarojis atbildētāju nopirkt un reģistrēt uz prasītāja vārda jebkādu nekustamo īpašumu, atsavināt jebkādā veidā, iepriekš saskaņojot ar prasītāju par cenu un uz noteikumiem pēc prasītāja ieskatiem jebkurus prasītājam piederošos nekustamos īpašumus.

[1.4] 2017. gada pavasarī prasītājs noskaidrojis, ka bez prasītāja ziņas un saskaņošanas, kā to paredzēja atbildētājam izdotā ģenerālpilnvara, atbildētājs jau 2013. gada maijā ir pārdevis zemes gabalu Nr. 1 par 235 000 *euro*, par pārdošanas faktu pat neinformējot prasītāju un nenododot pārdošanas rezultātā iegūtos naudas līdzekļus prasītājam, līdz ar ko prasītājs 2017. gada 16. maijā atsaucis atbildētājam izdoto ģenerālpilnvaru un vērsies tiesībsargājošās iestādēs un pie zvērināta advokāta pēc juridiskās palīdzības /Vieta/ sakarā ar izkrāpto zemes gabalu Nr. 1.

/Vieta/ ticis ierosināts kriminālprocess Nr. 04-2-00175-19, kura ietvaros atbildētājs atzīts par aizdomās turēto par zemes gabala Nr. 1 izkrāpšanu, kas ietver šo 235 000 *euro* nenodošanu cietušajam – prasītājam – un 2020. gada 19. maijā tika piemērots uzraudzības pasākums – rakstiska atbildētāja apņemšanās neizbraukt no dzīvesvietas un nesazināties un nemeklēt sakarus ar prasītāju, tā kā atbildētājs prasītāju psiholoģiski ietekmēja un tā ietekmē prasītājs esot parakstījis 2020. gada 8. janvāra apliecinājumu par pretenziju neesamību pret atbildētāju.

[1.5] Starp pusēm ir tiesvedība arī Kurzemes rajona tiesā, kuras ietvaros prasītājs no /Vieta/ advokātes Irinas Beleškienes ir saņēmis informāciju par to, ka jau 2012. gada 24. janvārī /pers. C/ uz atbildētājam atvērto norēķinu kontu UAB Medicinos bankas pārskaitījusi 210 000 LTL (60 820,80 *euro*) atbilstoši starp /pers. C/ un prasītāju, kura vārdā rīkojās atbildētājs kā pilnvarnieks, /Vieta/ 2012. gada 11. janvārī noslēgtā nekustamā īpašuma pirkšanas pārdošanas priekšlīguma 3.3. punktam. Saņemto naudas summu atbildētājs nav atdevis atpakaļ /pers. C/.

[1.6] Tā kā zemes gabals Nr. 2 ar /Vieta/ Nodokļu inspekcijas lēmumu bija arestēts, jo par to nebija veikti likumā noteiktie nodokļu maksājumi, atbildētājs atbilstoši pušu vienošanās 3. punkta nosacījumiem 2012. gada 25. janvārī ir veicis nodokļu maksājumus 138 822,08 LTL jeb 40 205,65 *euro*. Zemes gabalu Nr. 2 līdz ģenerālpilnvaras atsaukšanai atbildētājs nebija pārdevis.

Uz prasītāja vairākkārtējiem jautājumiem par abu zemes gabalu pārdošanu atbildētājs esot tikai atbildējis, ka neesot pircēju, tāpēc abus nekustamos īpašumus neesot iespējams pārdot.

[1.7] Tā kā atbildētājs no /pers. C/ ir saņēmis 60 820,20 *euro*, bet ir veicis nodokļu maksājumus prasītāja interesēs 40 205,65 *euro* un komisijas maksu 1,16 *euro*, taču nav atmaksājis prasītājam starpību 20 613,38 *euro*, atbildētājs šo starpību ir piesavinājies, par ko prasītājs ir uzzinājis tikai pēc tiesvedības Kurzemes rajona tiesā uzsākšanas.

/pers. A/ lūdzis tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā pamatsummu 20 613,39 *euro* un likumiskos procentus 12 883,35 *euro* par laika periodu no 2012. gada 25. janvāra līdz 2022. gada 25. jūnijam, kopā 33 496,74 *euro*; noteikt prasītājam tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus 6 % apmērā no /pers. B/ piedzītās pamatsummas; piedzīt no atbildētāja prasītāja labā visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Ar Zemgales apgabaltiesas 2022.gada 31.augusta lēmumu nolemts nodrošināt prasību -- ierakstīt ķīlas tiesības atzīmi Kurzemes rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/reģistrētajam nekustamajam īpašumam /adrese C/, kadastra Nr./kadastra numurs/; ierakstīt ķīlas tiesības atzīmi Kurzemes rajona tiesas /vieta/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/reģistrētajam nekustamajam īpašumam /adrese D/, kadastra Nr./kadastra numurs/, nosakot, ka prasījuma nodrošinājuma kopējā summa sniedzas līdz 33496,74 *euro*.

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 13.jūlija spriedumu /pers. A/ prasība pret /pers. B/ par pamatsummas 20 613,39 *euro* un likumisko procentu 12 883,35 *euro* piedziņu noraidīta, no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti tiesāšanās izdevumi 1005,18 *euro*.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Lietā nav strīda par turpmāk minētajiem apstākļiem.

Saskaņā ar 2010. gada 28. oktobrī noslēgto pušu vienošanos prasītājs uzdeva atbildētājam atsavināt divus prasītājam /Vieta/ piederošus nekustamos īpašumus – zemes gabalu Nr. 1 un zemes gabalu Nr. 2. Minētā uzdevuma veikšanai prasītājs izdeva atbildētājam ģenerālpilnvaru.

2012. gada 24. janvārī /pers. C/ uz atbildētājam atvērto kontu UAB Medicinos bankas pārskaitīja 60 820,80 *euro* atbilstoši starp atbildētāju un /pers. C/ /vieta/ 2012. gada 11. janvārī noslēgtā zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīguma 3.3. punktam.

2012. gada 25. janvārī atbildētājs ir veicis nodokļu maksājumus par zemes gabalu Nr. 2 40 205,65 *euro* apmērā (kopā ar komisijas maksu – 40 206,81 *euro*).

2013. gada maijā atbildētājs pārdeva zemes gabalu Nr. 2 par 235 000 *euro*.

2015. gada 23. maijā un 2015. gada 24. maijā atbildētājs ir privātā kārtā parakstījis apliecinājumus, ka prasītājam nav nekādu juridisku, materiālu un/ vai finansiālu iebildumu pret atbildētāju saistībā ar zemes gabala Nr. 1 atsavināšanu, tajā skaitā 2012. gada 11. janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu.

2020. gada 8. janvārī prasītājs pie zvērinātas notāres Mildas Ancānes parakstījis apliecinājumu, ka prasītājam nav nekādu juridisku, materiālu un/ vai finansiālu iebildumu pret atbildētāju saistībā ar zemes gabala Nr. 1 atsavināšanu.

2017. gada 16. maijā prasītājs atsauca atbildētājam izdoto ģenerālpilnvaru. 2019. gada 7. novembrī /Vieta/ apgabala prokuratūrā saņemts prasītāja iesniegums par pirmstiesas izmeklēšanas uzsākšanu pret atbildētāju. Iesnieguma būtība – prasītājs uzskata, ka atbildētājs nav norēķinājies ar prasītāju par zemes gabala Nr. 1 pārdošanu un šaubās, vai darījums vispār bijis reāls. Saskaņā ar šo iesniegumu tika uzsākta pirmstiesas izmeklēšana, kura izbeigta ar /Vieta/apgabalprokuratūras kriminālvajāšanas nodaļas 2022. gada 18. novembra spriedumu, jo netika konstatēta nodarījuma, kam ir noziedzīgā nodarījuma sastāvs, izdarīšana. Cita starpā spriedumā atzīts, ka prasītāja un atbildētāja starpā pastāvošo domstarpību risināšana drīzāk būtu veicama, izmantojot civilprocesuālus, nevis kriminālprocesuālus līdzekļus.

[3.2] Starp pusēm ir strīds par to, vai atbildētājam ir pienākums atmaksāt prasītājam starpību starp atbildētāja no /pers. C/ saskaņā ar starp atbildētāju un /pers. C/ /vieta/ 2012. gada 11. janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu saņemtajiem 60 820,80 *euro* un atbildētāja nodokļu maksājumos par zemes gabalu Nr. 2 iztērētajiem 40 206,81 *euro* (tas ir, 20 613,39 *euro*).

[3.3] Tiesa atzinusi par nepamatotiem atbildētāja iebildumus par noilguma esamību.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotā pārstāve Larisa Sokolova pamatoti norādīja, ka noilgums ir ticis pārtraukts ar /Vieta/ uzsākto kriminālprocesu.

No abu pušu tiesā iesniegtajiem /Vieta/ saistībā ar atbildētāja rīcību zemes gabala Nr. 1 un zemes gabala Nr. 2 pārdošanā 2019. gadā uzsāktā un 2022. gadā izbeigtā kriminālprocesa materiāliem ir redzams, ka kriminālprocess ir ticis uzsākts pēc prasītāja iesnieguma, kurā prasītājs norādījis, ka atbildētājs nav norēķinājies ar prasītāju par zemes gabala Nr. 1 pārdošanu.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1902. pantu un atzinusi, ka 2019. gada 7. novembrī, vēršoties /Vieta/ apgabala prokuratūrā, prasītājs ir veicis darbību, kas pielīdzināma Civillikuma 1902. pantā minētajām, un noilgums ir pārtraukts, nepaejot Civillikumā noteiktajam desmit gadu noilguma termiņam. Prasītājs ir mēģinājis aizstāvēt savas tiesiskās intereses, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1902. pantā noteiktajam jau notecējušais laiks vairs nav ieskaitāms, un 2019. gada 7. novembrī ir sācis tecēt jauns noilguma termiņš.

Līdz ar to tiesas ieskatā jautājumā par noilguma esamību nav nozīmes tam, kad tieši prasītājs uzzināja par atbildētāja no /pers. C/ saņemtajiem 60 820,80 *euro*, tāpēc tiesa nevērtē pārējos pušu saistībā ar noilguma esamību vai neesamību paustos apsvērumos un iesniegtos pierādījumus.

[3.4] Tiesa atzinusi par pamatotu atbildētāja norādīto, ka prasība ir noraidāma prasītāja parakstīto apliecinājumu par iebildumu pret atbildētāju saistībā ar zemes gabala Nr. 1 pārdošanu, tajā skaitā 2012. gada 11. janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu, neesamību dēļ.

Lietā esošie, tajā skaitā arī paša prasītāja iesniegtie /Vieta/ uzsāktā un izbeigtā kriminālprocesa materiāli liecina, ka prasītājs pats ir apstiprinājis, ka ir parakstījis lietas materiālos esošos 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija un 2020. gada 8. janvāra apliecinājumus.

Tiesa norādījusi, ka tiesai nav ziņu, ka prasītājs būtu cēlis atsevišķu prasību, apstrīdot kādu no 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija vai 2020. gada 8. janvāra apliecinājumiem.

Līdz ar to konstatējams, ka prasītājs ir atteicies no jebkādām finansiālām pretenzijām pret atbildētāju, arī saistībā ar 2012. gada 11. janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu, un uz tā pamata atbildētāja no /pers. C/ saņemto avansa maksājumu, ko apliecina lietā esošie prasītāja neapstrīdētie 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija un 2020. gada 8. janvāra paša prasītāja parakstītie apliecinājumi.

Līdz ar to ir noraidāma prasītāja celtā prasība par 20 613,39 *euro*, kas ir daļa no /pers. C/ atbildētājam pārskaitītā avansa maksājuma, piedziņu no atbildētāja un tam pakārtotais prasījums par likumisko procentu piedziņu.

Tā kā tiesa ir atzinusi prasību par noraidāmu paša prasītāja parakstīto apliecinājumu par iebildumu pret atbildētāju neesamības dēļ, tiesa detalizēti neanalizē visus pārējos pušu paustos apsvērumus un iesniegtos pierādījumus.

[3.5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta trešo daļu ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1005,18 *euro* apmērā piedzīti no prasītāja par labu atbildētājam.

[4] Par Zemgales rajona tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kura pamatota ar turpmāk norādīto.

[4.1] Uzskata, ka pamats prasījumu noraidīšanai ir kļuvis apstāklis, ka tiesa ir vērtējusi tikai viena veida pierādījumus – prasītāja tiesai iesniegtos 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija it kā privātā kārtībā parakstītus un 2020. gada 8. janvārī pie zvērinātas notāres Mildas Ancānes parakstītus apliecinājumus par to, ka prasītājs esot saņēmis visus pienākošos naudas līdzekļus par zemes gabala 37.60 ha /adrese A/ atsavināšanu, un ka prasītājam neesot nekādu juridisku, materiālu, finansiālu iebildumu pret atbildētāju (turpmāk visi trīs apliecinājumi kopā – Apliecinājumi).

Attiecībā uz šiem apliecinājumiem tiesa spriedumā ir kļūdaini un bez jebkāda pamata norādījusi, ka 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija privātā kārtībā parakstītajos apliecinājumos esot norādīts, ka prasītājam nav nekādu juridisku, materiālu, finansiālu iebildumu pret atbildētāju saistībā ar zemes gabala Nr.1 atsavināšanu, tostarp arī ar 2012. gada 11.janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu, tāpēc, ka:

- šajos divos apliecinājumos nav minēts šis priekšlīgums,
- zemes gabals Nr. 1 jeb 37,60 ha /adrese A/ netika pārdots /pers. C/, bet tika nonācis /pers. B/ dēla īpašumā,
- par šādu pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu ar /pers. C/ prasītājs esot uzzinājis tikai pēc tam, kad pēc /pers. B/ prasības pieteikuma iesniegšanas Kurzemes rajona tiesā tika ierosināta lietā Nr. C. 69437721,
- ar /pers. C/ 2012. gada 11. janvārī noslēgtais priekšlīgumu ir par divu zemes gabalu iegādi, nevis tikai par zemes gabala Nr.1, bet arī zemes gabalu Nr. 2 ar kopējo platību 8,0 ha, /adrese B/.

[4.2] Tiesa ir ne tikai neizvērtējusi visus citus pierādījumus lietā, bet tendenciozi izmantojusi šos apliecinājumus prasījumu noraidīšanai, atkārtoti spriedumā norādot, ka tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja norādīto par to, ka prasība noraidāma apliecinājumu par iebildumu neesamību pret atbildētāju

dēļ saistībā ar zemes gabala Nr. 1 pārdošanu, tajā skaitā 2012. gada 11. janvārī noslēgto zemes gabala Nr. 1 pirkšanas pārdošanas priekšlīgumu – līdz skatīt apelācijas sūdzības 1.1. punktā norādīto.

Apelators uzskata, ka tiesa šos apliecinājumus ir nepieļaujami attiecinājusi uz prasītāja pārstāvja /pers. B/ ar /pers. C/ noslēgtā priekšlīguma ietvaros saņemtajiem naudas līdzekļiem, kas ir prasības priekšmets šajā lietā.

[4.3] Tiesa spriedumā, ignorējot svarīgus procesuālos pamatprincipus un Civilprocesa likuma noteikumus par pierādījumiem, nav analizējusi pārējos prasītāja prasības pieteikumā norādītos apstākļus un lietas materiālus, tostarp Kurzemes apgabaltiesas 2022. gada 8. augusta lēmumā lietā Nr. C69437721 konstatēto: „Prasītājs uz atbildētāja celtajiem iebildumiem joprojām nav reaģējis atbilstoši tam, kā to paredz saistības, kas izriet no pilnvarojuma līguma, proti, prasītājam bija jāsniedz norēķins par uzdevuma izpildīšanu – gūtajiem ienākumiem, izdevumiem, izpildītajiem uzdevumiem saistībā ar doto pilnvarojumu. Minētais tiesai rada pamatotas šaubas par celtās prasības pirmšķietami formālo juridisko pamatojumu".

Tiesai prasījumu noraidīšanai ir šķitis pietiekami ar apliecinājumiem, kas bez tam neattiecas uz prasības priekšmetu, neskaidrojot pašus pamatus prasījuma pamatotībai vai nepamatotībai, respektīvi, kad, kur, cik lielā apmērā atbildētājs ir apmaksājis prasītājam no /pers. C/ saņemtos naudas līdzekļus. Ja tiesa prasījumu noraidīšanai ir izmantojusi tikai šos apšaubāmos apliecinājumus, tad tiesai atbilstoši procesuālajiem sprieduma sagatavošanas noteikumiem bija jānorāda, kāpēc šajā lietā nav piemērojami Civillikuma 2305. panta noteikumi, kuri nosaka atbildētājam kā pilnvarniekam vispārīgu pienākumu dot savam pilnvarotājam jeb prasītājam norēķinu par uzdevuma izpildīšanu, tas ir, pienākumu sniegt detalizētu, skaidru un saprotamu pārskatu par veikto darbu, tajā skaitā iesniedzot dokumentus, kas apstiprina attiecīgās izdevumu pozīcijas, tā kā atbilstoši tiesību teorijā un praksē nostiprinātajām atziņām, ja atbildētājs kā pilnvarnieks veicis konkrētas darbības pilnvarojuma ietvarā, tad atbildētājam šo darbību apjoms un kvalitāte arī ir jāpierāda, iesniedzot atbilstošus pierādījumus. Atbildētājs neapstrīd, ka nav sniedzis norēķinus par uzdevumu izpildīšanu, taču tiesa nenorāda, kāpēc atbildētājam nebija jāizpilda šis būtiskais Civillikumā nostiprinātais pienākums.

Prasītājs uzskata, ka tiesa nav norādījusi, kāpēc nav nozīmes prasītājam ar atbildētāju 2010. gada 28. oktobrī /Vieta/ noslēgtajā Vienošanās 4. punktā pielīgtā uzdevuma neizpildei no atbildētāja puses. Atbildētājs joprojām nav spējis uzrādīt jebkādu naudas līdzekļu nodošanu prasītājam šajā punktā noteiktajā kārtībā tieši tāpēc, ka neesot prasītājam nodevis no /pers. C/ saņemtos naudas līdzekļus.

Apstākli, kad prasītājs uzzināja par/pers. B/ /pers. A/ vārdā noslēgto priekšlīgumu ar /pers. C/, it īpaši pie apstākļiem, kad tiesa noraidīja prasījumus, pamatojoties uz apliecinājumiem, kas sniegti 2015. gadā un 2020. gada 8. janvārī, attiecinot tos uz prasījuma priekšmetu, kurš varēja rasties tikai pēc tam, kad prasītājs ir uzzinājis par to, ka atbildētājs ir saņēmis no /pers. C/ prasītājam domātus naudas līdzekļus.

Tiesa nav izvērtējusi, kāpēc atbildētājs tikai 2023. gada 14. aprīlī tiesai ir iesniedzis vēlreiz šos trīs jau Prasītāja iesniegtos Apliecinājumus, pievienojot līdz šim nevienā no abām civillietām Latvijā un krimināllietā Nr. 04-02-00175-19 /Vieta/ līdz 2022. gada 22. novembrim neiesniegtu apliecinājumu bez datuma, kurā iekļauts atšķirīgs no apliecinājumiem teksts par to, ka prasītājam nav pretenziju sakarā ar zemes gabala Nr. 2 8 ha platībā pārdošanu, tajā skaitā ka atbildētājam nav jāatdod prasītājam uz 2012. gada 11. janvāra pirkšanas-pārdošanas priekšlīguma saņemtās naudas summas (turpmāk - Apliecinājums bez datuma).

[4.4] Tiesa ir pieņēmusi vēlreiz apliecinājumus, neskatoties uz to, ka tos jau lietā bija iesniedzis pats prasītājs. Tiesa spriedumā nav analizējusi un vispār nav pieminējusi šo apliecinājumu bez datuma.

Attiecībā uz apliecinājumu bez datuma prasītājs norāda sekojošo:

Apliecinājums bez datuma neiegūst dokumenta juridisko spēku Dokumentu juridiskā spēka likuma izpratnē, tā kā nesatur dokumentiem nepieciešamo rekvizītu – datumu. Atbildētājs ar viltu panācis, lai prasītājs to paraksta 2022. gada 21.vai 22. novembrī, nosūtot pie prasītāja nepazīstamu personu.

Prasītāja iesniegtajā Konsultatīvajā atzinumā norādītais par to, ka /pers. D/ 15.12.2022 iesniegusi iesniegumus rokraksta ekspertīzes veikšanai, netieši pierāda apstākli, ka šajā 2022. gada 21. vai 22. novembrī prasītāja parakstītā papīra lapa, iespējams, ir bijis tieši šis apliecinājums bez datuma, tā kā tas iesniegts tiesu ekspertam tieši pēc 2022. gada 22. novembra.

[4.5] Spriedumā tiesa nav norādījusi, kāpēc šiem lietas apstākļiem piemērojusi vispārīgo Civilprocesa likuma 178. panta (spriedumā un sūdzībā kļūdaini "*Civillikuma 78. panta*") otro daļu, nevis prasības pieteikuma 2. nodaļā norādītos normatīvos aktus, kas atzīstami par speciālajiem attiecībā uz 178. pantu, tā kā prasības pieteikuma 2. nodaļā norādītie normatīvie akti attiecas uz Civillikumā reglamentēto pilnvarojuma institūtu.

[4.6] Tiesa nepamatoti piedzinusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumus 1005,18 *euro* apmērā tāpēc, ka tiesa nav izmantojusi šo atbildētāja tiesas sēdē iesniegto pierādījumu – Valsts tiesu ekspertīžu biroja 15.12.2022. Konsultatīvo atzinumu, nav šo dokumentu vērtējusi.

[4.7] Bez tam tiesas sēdē, pievienojot lietas materiāliem atzinuma apmaksas pierādošo dokumentu, tiesa nenoskaidroja prasītāja pārstāves viedokli un neiepazīstināja prasītāja pārstāvi ar šo dokumentu.

[4.8]. No informācijas par atbildētāja deklarētajām dzīves vietām prasītājs secinājis, ka tādēļ, ka bija paredzami apstākļi par to, ka prasītājs varētu vērsties tiesā ar šo prasījumu, atbildētājs ir 2022. gada 23. februārī deklarējis sev dzīvesvietu /vieta/, lai šī lieta nonāktu Zemgales rajona tiesā /Vieta/, neskatoties uz apstākli, ka atbildētājam faktiskā dzīves vieta esot /Vieta/ un ka arī darba vietas birojs esot /adrese E/. Apelatora skatījumā par minēto liecina apstāklis, ka lietas izskatīšanas laikā četri Zemgales rajona tiesas /Vieta/ tiesneši ir pieņēmuši nolēmumus šajā lietā.

Šajā punktā norādītie apstākļi liek šaubīties par tiesas neieinteresētību šajā lietā veikt visu nepieciešamo atbildētāja interešu aizstāvībai, nevis spriest tiesu neatkarīgi un taisnīgi.

Prasītājs lūdz tiesu prasību apmierināt.

[5] Tiesas sēdē prasītājs /pers. A/ uz tiesas jautājumu par apliecinājumu parakstīšanas apstākļiem paskaidroja, ka /pers. B/ atnācis, nolicis uz galda 15 tūkstošus, izrādījies, ka tur tomēr 10 tūkstoši bija, piedāvājis lai prasītājs brauc pie notāra, un tā viņš (/pers. A/) arī aizbraucis. Gadu, kad tas bijis, tieši neatceras, kādā septiņpadsmitajā gadā. Prasītājs paņēmis tos 10 tūkstošus un aizbraucis pie notāra.

Pie prasītāja bijis atnācis kāds vīrietis, nezin, kas tāds bija, jo nestādījies priekšā, prasītājs gulējis, bijis apmiegojies, kaut ko minējis par pilnvaru, no kā prasītājs sapratis, ka šis vīrietis ir atnācis no prasītāja pilnvarotā. Iedevis kaut ko parakstīt. /pers. A/ nav izlasījis, kas tur ir. Beigās prasītāja bankas konta numurs, ka vēl ienākšot nauda. /pers. A/ parakstījis, īsti nebūdams skaidrībā, kas viņš tāds bija. Tikai vēlāk prasītājs apķēries, ka tas ir bijis viltus, un tad ziņojis, ka tas vīrietis bija atnācis un prasīja parakstu. Tas bijis 3 vai 2 gadi atpakaļ. Tur bijis smalkiem burtiem, /pers. A/ brilles nav bijušas tobrīd, viņš (tas cilvēks) nav izlasījis arī, kas tur rakstīts, pieminējis /pers. A/ pilnvaroto /pers. E/, domājis, ka viņam nav laika, ka viņš atsūtījis kādu pilnvaroto, lai prasītājs paraksta. To papīrīti parakstījis. Kopš tā laika, kā parakstīja līgumu, /pers. B/ prasītājam nekādu ziņu neesot devis, viņš tur esot pārdevis un ņēmis atpakaļ – nezin, ko viņš tur darījies, kaut kādas summas tur dabūjis.

Uz pārstāves jautājumu paskaidroja, ka no /pers. B/ nekādu summu nav dabūjis, tikai tos 10 tūkstošus, ne kapeiku vairāk. Apliecinājumu parakstījis, jo uzskata, ka ir ticis pierunāts. To cilvēku, kas pie viņa bija atnācis, nav pazinis, tikai, kad vadījis ārā pa durvīm, tad sapratis, ka viņš ir blēdīgs, tad ātri ziņojis savam pilnvarotajam, ka parakstījis kaut kādu papīru, un tas, iespējams, ir blēdība.

Kas tas par papīru un kāpēc jāparaksta, tas cilvēks neko neteica, pieminējis prasītāja pilnvarotāju, sapratis, ka pilnvarotais atsūtījis, lai paraksta to papīru. /pers. A/ gulējis diendusu, bijis apmiegojies, brilles nav bijušas, izlasīt nevarējis, viņš arī neko neizlasīja, nepaskaidroja, kas tur ir un kā tur ir. /pers. A/ apstiprina, ka viens cilvēks atnācis uz viņa mājām, paprasījis, lai paraksta, un viņš parakstījis.

Ticot cilvēkiem uz vārda, tāpēc, pirms parakstījis, nav piezvanījis /pers. E/ un pajautājis, kas tas par cilvēku, kas jāparaksta. Parakstījis neredzot – par kaut ko. Beigās tas cilvēks parādījis prasītāja konta numuru, teicis, ka tajā ienāks vēl nauda. Konta numurs bija ar lieliem burtiem, bet teksts – art maziņiem drukāts. Sapratis, ka tas ir par pušu lietu, un, ja prasītājs nevarēja izlasīt, tad viņam to vajadzēja nolasīt priekšā. Ko konkrēti parakstījis – nezin.

Kad nomira prasītāja brālis /pers. F/, prasītājs mantoja trīs zemes gabalus. Uzradies lietuvietis /pers. G/, kuram prasītājs uzdeva sakārtot šīs lietas. Atzīst, ka ar /pers. G/, /pers. H/ un miršā /pers. F/ meitu slēdza līgumus par to, ka prasītāja īpašumā paliks tikai 8 hektāri, /pers. G/ drīkst savākt pārējos 37 hektārus un 16 hektārus sev, šādus līgumus ir parakstījis. Ar šiem līgumiem 37,6 hektārus un 16 hektārus nodeva /pers. G/. /pers. G/ 16 hektārus pārdeva. Prasītājs kopā ar /pers. B/ un /pers. H/ brauca uz /Vieta/, kur uzzināja, ka /pers. G/ 16 hektārus ir pārdevis par 700000 un naudu /pers. A/ nav iedevis. /pers. G/ nomira. Ar /pers. B/ /Vieta/ nav bijis. Neatceras, ka ar /pers. B/ /Vieta/ būtu bijuši pie notāra un atsaukuši /pers. G/ izdoto pilnvaru. Kad aizbraucis uz /Vieta/, tad no iestādes darbiniekiem uzzinājis, ka /pers. B/ noslēdza līgumus, priekšlīgumus ar /pers. C/.

Noliedz, ka 2012. gada sākumā kopā ar /pers. B/ būtu griezušies pie notāra /Vieta/, lai noskaidrotu, kādi dokumenti jāiesniedz priekš priekšlīguma a r /pers. C/ noslēgšanas. Prasītājs apgalvo, ka nav saņēmis nevienu vēstuli no /pers. C/, tikai vienreiz viņam iedota parakstīt lapiņa, it kā par atvieglojumiem par nodokļiem. No /Vieta/ tiesas arī nekad neko nav saņēmis. Nezin, par ko /pers. B/ bija noslēdzis priekšlīgumus ar /pers. C/, to uzzinājis tikai vēlāk. 8 hektārus pārdevis pats prasītājs, lietuvieši par to naudu samaksāja, nopirka par puscenu, jo nebija pārliecināts, ka atbildētājs viņu atkal sāks tiranizēt. /pers. G/ nekādu naudu nav maksājis un nav runājis, prasītājs nekad nav devis uzdevumu /pers. B/ /pers. G/ maksāt jebkādu naudu. Noliedz, ka uz /pers. B/ viņam uzrādītā dokumenta ir viņa paraksts, uzskata, ka tas ir viltojums. Noliedz, ka prasītāja klātbūtnē /pers. G/ būtu tikusi atdota nauda, kas saņemta no /pers. C/.

Nekad kopā ar /pers. B/ nav bijis pie /pers. G/, nekāda nauda nav dota un nekad neesot kopā tikušies. Atzīst, ka kopā ar /pers. B/ braukuši pie notāra, jo viņš atbraucis, teicis, ka negrib nepatikšanas, cietumu, devis naudu atpakaļ, lūdzis braukt pie notāra. Paļāvies, ka kriminālprocess nonāks tālākās instancēs un būs viņam par to visu jāatbild, tāpēc parakstījis. Tos astoņus esot izcīnījis, lietuvieši cīnījušies par pārējiem zemes gabaliem.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve advokāte Larisa Sokolova apelācijas sūdzību uzturēja, sniedza paskaidrojumus atbilstoši apelācijas sūdzībā un prasības pieteikumā norādītajam.

Atbildētājs/pers. B/ apelācijas sūdzību neatzina, sniedza paskaidrojumus atbilstoši rakstveida paskaidrojumos par prasību un apelācijas sūdzību norādītajam.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausījusies pušu paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, apelācijas sūdzību motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, apelācijas sūdzība ir pamatota.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

Pirmās instances tiesas spriedumu prasītājs /pers. A/ ir pārsūdzējis pilnībā. Atbildētājs/pers. B/ pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējis.

[8] Civilprocesa likuma 430. panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pušu starpā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas norādīti pirmās instances tiesas spriedumā un atreferēti šī sprieduma 3.1 punktā.

[9] Lietā ir strīds, vai prasītāja celtajai prasībai ir iestājies noilgums.

Civillikuma 1896. pants noteic, ka noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem - lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem - lai termiņš jau būtu notecējis.

Civillikuma 2304. pants noteic pilnvarnieka pienākumu visu, ko viņš ar pilnvarojumu ieņēmis vai dabūjis, [..] visas uz uzdevuma pamata iegūtās lietas, tiesības un prasības, jāatdod pilnvarotājam. Pilnvarniekam jāatdod savam pilnvarotājam arī saņemtā vai saņemamā peļņa, augļi un procenti, kā arī viss, kas viņam bijis uzticēts uzdevuma izpildīšanai.

Atbildētājs kā prasītāja pilnvarnieks no priekšlīguma izrietošo avansa maksājumu 60 820,80 *euro* no /pers. C/ saņēmis 2012. gada 24. janvārī.

/pers. C/ vērsās tiesā ar prasību pret /pers. A/ ar par avansa atmaksu. Ar /Vieta/ apelācijas tiesas 2015. gada 3. jūlija spriedumu atstāts negrozīts /Vieta/ apgabaltiesas spriedums, ar kuru /pers. C/ prasība tika noraidīta. Prasītāju tiesas procesā pārstāvēja atbildētājs.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka tiesība paturēt saņemto avansu radās ar /Vieta/ apelācijas tiesas 2015. gada 3. jūlija spriedumu.

Saskaņā ar pušu 2010. gada 28. oktobra vienošanās 4. punktu pilnvarniekam visa saņemtā nauda jānodod /pers. A/ trīs darba dienu laikā pēc uzdevuma izpildes.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka noilgums prasībai par avansa atdošanu pilnvarotājam sāk tecēt ar brīdi, kad par saņemto avansu vairs nepastāvēja strīds un ar tiesas spriedumu nospriests avansu atstāt /pers. A/ kā naudas sodu (lietas 1. sējuma 137. lapa), un /pers. B/ kā prasītāja pilnvarniekam pilnvarnieka uzdevums šajā daļā bija izpildīts, un iestājās pienākums nodot saņemto naudu /pers. A/.

Tādejādi tiesa konstatē, ka, ceļot prasību pret pilnvarnieku par saņemtā avansa atdošanu pilnvarotājam 2022. gada 11. jūlijā, noilgums vēl nebija iestājies.

Tiesa noraida atbildētāja iebildumu, ka noilguma termiņš sāka tecēt no avansa saņemšanas brīža pilnvarnieka bankas kontā 2012 gada 24. janvārī.

Tiesa atzīst, ka ar avansa ieskaitīšanu pilnvarnieka kontā /pers. A/ vēl neradās tiesības uz minēto naudas summu, jo, kā izriet no lietā noslēgtā priekšlīguma, tas paredzēja vēl pirkuma noslēgšanu un avansa ieskaitīšanu pirkuma maksā.

Ievērojot to, ka pirkuma līguma noslēgšana bija saistīta ar nosacījumu par aresta noņemšanu īpašumam, kā arī līgumā bija paredzēta sankcija par nosacījuma neizpildi un līguma nenoslēgšanu, tad līdz brīdim, kad vai nu izpildītos nosacījums un būtu noslēgts līgums, vai arī tiktu apstiprināts pircēja līgumpārkāpums, kura rezultātā pārdevējam būtu tiesības paturēt avansu, nebija pamata uzskatīt, ka /pers. A/ ir ieguvis tiesības uz avansā samaksāto naudas summu paturēšanu.

Ievērojot to, ka /pers. B/ bija prasītāja pārstāvis /Vieta/ tiesvedības procesā, viņš turpināja no pilnvarojuma izrietošo pienākumu izpildi, par strīdus naudas summu notika tiesvedība ar /pers. C/, tādejādi līdz tiesvedības pabeigšanai /pers. A/, ievērojot Civillikuma 2304. un 1896. panta noteikumus, neradās vēl tiesība atprasīt no pilnvarnieka "uz uzdevuma pamata iegūtās lietas, tiesības un prasības", jo naudas summa vēl nebija piespriesta /pers. A/.

[14] Par naudas summas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs no /pers. C/ ir saņēmis 60 820,20 *euro*, bet ir veicis nodokļu maksājumus prasītāja interesēs 40 205,65 *euro* un komisijas maksu 1,16 *euro*, taču nav atmaksājis prasītājam starpību 20 613,39 *euro*, šo summu prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja.

Lietā ir strīds, vai atbildētājam ir pienākums atmaksāt prasītājam 20 613,39 *euro*.

Lietā nav strīda par to, ko atzina arī atbildētājs tiesas sēdē, ka viņš /pers. A/ 20 613,39 *euro* nav atmaksājis.

No atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka viņš vairākkārt ir saņēmis no /pers. A/ apliecinājumus par to, ka /pers. B/ nav parādā /pers. A/ un ka

/pers. A/ nav nekādu pretenziju pret /pers. B/ saistībā ar noslēgtajiem darījumiem.

Lietā iesniegti četri apliecinājumi (lietas 2. sējums 266.-269. lapa), kurus parakstījis /pers. A/ un kuros atzīts, ka /pers. B/ viņam nekādas naudas summas nav jāatdod, viņam nav nekādu materiālu un finansiālu pretenziju.

Civillikuma 2343. pants noteic, ka kas aicināts vai neaicināts ved svešas lietas, vai atsavina svešu mantu, vai pārvalda kā dalībnieks kopīgas lietas, vai pārvalda mantu uz kāda cita tiesiska pamata, vai arī kam jāizdod līdz ar augļiem sveša manta, tam par savu pārvaldību jādod norēķins vai nu pārstāvamam, vai pārējiem kopīpašniekiem, vai sabiedrības līdzbiedram, vai kādam citam, kam uz to ir tiesība.

Saskaņā ar Civillikuma 2346. pantu pieņemts un pienācīgi kvitēts norēķins pasargā norēķina devēju pret jebkādām turpmākām prasībām.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs norēķinu pilnvarotājam nav iesniedzis.

No prasītāja izsniegtajiem apliecinājumiem izriet, ka prasītājs, nesaņemot norēķinu, atbildētāja pierunāts ir parakstījis apliecinājumus, ka viņam nav nekādu materiālu un finansiālu pretenziju pret /pers. B/.

Civillikuma 2345. pants noteic, ka, ja tas, kam jādod norēķins, no šā pienākuma ir vispār atsvabināts, tad no tam vēl neizriet, ka līdz ar to būtu dzēstas arī prasības, kas varētu būt pamatotas uz viņa ļaunprātīgu darbību pārvaldībā.

Tiesa atzīst, ka, neskatoties uz prasītāja izsniegtajiem apliecinājumiem, prasītājam, ievērojot Civillikuma 2345. pantā noteikto, ir tiesības atprasīt no atbildētāja /pers. C/ samaksāto avansu, jo tiesa konstatē, ka atbildētājs kā pilnvarnieks ir rīkojies ļaunprātīgi un nav godprātīgi pildījis uzdoto uzdevumu.

[15] No lietā iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka atbildētājs uz prasītāja izdotās pilnvaras pamata ir pārdevis vienu zemesgabalu par 234 128,82 *euro*, uz kuru vairāku darījumu rezultātā īpašuma tiesības nostiprinātas atbildētāja dēlam /pers. I/. Starp pusēm ir strīds par to, ka /pers. B/ nav atdevis pilnvarniekam pirkuma maksu.

No prasītāja pārstāves paskaidrojumiem tiesā izriet, ka prasītājs par /pers. C/ saņemto avansu uzzināja tikai pēc tiesvedības lietā Nr. C69437721 ierosināšanas.

No prasītāja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka viņš no atbildētāja saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu ir saņēmis skaidrā naudā 10 000 *euro*, vairāk neko neesot saņēmis. Atbildētāja pierunāts, esot parakstījis kādus dokumentus, bet nav sapratis ko paraksta. Vēl kaut ko esot parakstījis, jo to viņam lūdza parakstīt kāds svešs vīrietis, kurš ieradās pie viņa mājās, prasītājs parakstījis, jo domājis, ka atnācējs ir saistīts ar viņa pilnvarnieku /pers. E/, lapas apakšā bija viņa konta numurs, ka vēl ienākšot nauda.

Atbildētājs tiesas sēdē paskaidroja, ka no /pers. C/ saņemto avansu viņš esot atdevis /pers. G/, naudas atdošanai /pers. A/ esot piekritis.

2022. gada 18. novembrī /Vieta/ apgabalprokuratūras Kriminālvajāšanas nodaļas prokurore pieņēma lēmumu izbeigt pirmstiesas izmeklēšanu, jo nav gūti nekādi dati, kas neapšaubāmi pierādītu, ka /pers. B/ ar viltu savā vai citu personu labā būtu ieguvis lielas vērtības svešu mantu, proti, būti izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KK 182. panta 2. daļā (lietas 2. sējuma 210.-239. lapa). Minētais lēmums tika pārsūdzēts. Ar /Vieta/ apgabaltiesas 2023. gada 9. marta lēmumu sūdzība noraidīta. No minētā lēmuma izriet, ka nav gūti viennozīmīgi un neapšaubāmi pierādījumi par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un ka faktiski starp pusēm ir civiltiesisks strīds.

Saskaņā ar Civillikuma 2295. pantu pilnvarniekam jādarbojas, izpildot viņam doto uzdevumu ar lielāko rūpību, un viņš atbild pilnvarotājam par katru neuzmanību.

Saskaņā ar Civillikuma 1840. pantu, ja kvīte izdota par vispārīgu aprēķinu starp kreditoru un parādnieku ar piebildumu, ka visi rēķini viņu starpā izbeigti, tad visi tie posteņi, kuriem līdz tam laikam iestājies termiņš, atzīstami par izpildītiem. Bet tādas vispārējas kvītes spēku nevar attiecināt uz posteņiem, par kuriem pierāda, ka, kvīti izdodot, tās izdevējam tie nav bijuši zināmi. Tāpat arī tāda kvīte nevar būt par šķērsli prasīt atpakaļ visus maldīgi izdarītos pārmaksājumus.

Tiesa atzīst, ka prasītāja izdotie apliecinājumi konstatētajos lietas apstākļos nepierāda, to, ka /pers. A/ bija zināms par /pers. C/ samaksāto avansu /pers. B/ un par to, ka šī nauda pienākas prasītājam.

Uzklausot paša prasītāja paskaidrojumus tiesas sēdē, secināms, ka prasītājs sava ievērojamā vecuma dēļ daļēji nesaprot savas darbības un savu rīcību, neizprot darījumus un parakstāmo dokumentu nozīmi. Lietā iesniegto apliecinājumu bez datuma (lietas 2. sējuma 268. lapa), kurā norādīts, ka /pers. B/ nav jāatdod /pers. A/ nekādas summas, kas saņemtas uz priekšlīguma pamata, prasītājs esot parakstījis tikko pēc pamošanās, bez brillēm, pēc kāda svešinieka lūguma, neesot sapratis, ko paraksta.

Atbildētājs nav pamatoti apstrīdējis prasītāja sniegtos paskaidrojumus par apliecinājuma (lietas 3. sējuma 268. lapa) parakstīšanas apstākļiem.

Minētais liecina par to, ka atbildētājs, izmantojot prasītāja ievērojamo vecumu un pazeminātās kognitīvās spējas, kā arī informācijas un sapratnes trūkumu par faktiskajiem apstākļiem, panācis tāda apliecinājuma parakstīšanu, kas neatbilst prasītāja gribai.

[16] Civillietu tiesas kolēģija arī secina, ka 2015. gada 23. maija, 2015. gada 24. maija privātā kārtībā parakstītajos apliecinājumos, kā arī 2020. gada 8. janvārī parakstītajā apliecinājumā norādīts, ka prasītājam nav nekādu juridisku, materiālu, finansiālu iebildumu pret atbildētāju saistībā ar zemes gabala atsavināšanu, tomēr šajos apliecinājumos nav minēts priekšlīgums un uz tā pamata saņemtais avanss. Turklāt ar /pers. C/ 2012. gada 11. janvārī tika noslēgts priekšlīgums par abu zemes gabalu iegādi, nevis tikai par viena zemes gabala pārdošanu kā tas norādīts apliecinājumos. No minētā secināms, ka šie apliecinājumi neattiecas uz avansu, kas izmaksāts pamatojoties uz priekšlīgumu.

[17] Tiesa atzīst, ka /pers. A/, parakstot apliecinājumus, nebija zināms un saprotams par to, ka /pers. B/ ir viņam jāatdod no /pers. C/ saņemtais avanss. Prasītājs nebija saņēmis pilnvarnieka norēķinu, no kura skaidri un nepārprotami būtu redzami visi pilnvarnieka ieņēmumi un izdevumi. Līdz ar to lietā iesniegtie vispārīgie apliecinājumi nav atzīstami par pienācīgi kvitētu norēķinu, tādejādi tie neliecina ne par saistību izpildi, ne arī atteikšanos no saistības izpildījuma attiecībā uz no priekšlīguma izrietošo avansa maksājumu. Tādejādi apliecinājumi nav šķērslis prasītājam atprasīt no atbildētāja /pers. B/ uz priekšlīguma pamata /pers. C/ samaksāto summu.

[18] Tiesa atzīst, ka nav tiesiskas nozīmes atbildētāja paskaidrotajam, ka /pers. C/ avansa maksājumu viņš esot nodevis /pers. G/ pēc /pers. A/ uzdevuma, jo ne no pilnvaras, ne no 2010. gada 28. oktobra vienošanās neizriet, ka /pers. A/ būtu devis uzdevumu /pers. B/ nodot naudas līdzekļus /pers. G/.

Atbildētāja rīcībai ar prasītāja naudas līdzekļiem bija jāatbilst pušu pielīgtajam – nauda bija jānodod /pers. A/, ieskaitot to bankas kontā vai nododot personīgi pret parakstu. Atbildētājam atzīstot, ka viņš saistībā ar priekšlīgumu saņemto avansu nav atdevis prasītājam, bet gan kādai citai personai, minētais neatbrīvo atbildētāju no norēķināšanās ar pilnvarotāju, atmaksājot /pers. A/ viņam pienākošās naudas summas.

[19] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma un no /pers. B/ /pers. A/ labā piedzenami 20613,39 *euro*, ko /pers. B/ saņēma uz pilnvaras pamata un, kas tika izmaksāti kā avansa maksājums saskaņā ar 2012. gada 11. janvārī noslēgto priekšlīgumu un /Vieta/ apelācijas tiesas 2015. gada 3. jūlija spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs pamatoti no 2012. gada 11. janvārī noslēgtā priekšlīguma avansa maksājuma atskaitījis /pers. B/ samaksātos nodokļu maksājumus un komisijas maksu, tādejādi norēķinoties ar pilnvarnieku par viņa izdevumiem saistībā ar uzdevuma izpildi atbilstoši Civillikuma 2307. pantam.

[20] Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 12883,35 *euro* par laika periodu no 2012. gada 25. janvāra līdz 2022. gada 25. jūnijam.

Civillikuma 1759. pants noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar pušu 2010. gada 28. oktobra vienošanās 4. punktu pilnvarniekam visa saņemtā nauda jānodod /pers. A/ trīs darba dienu laikā pēc uzdevuma izpildes.

Tiesa atzīst, ka ar /Vieta/ apelācijas tiesas 2015. gada 3. jūlija spriedumu ir kļuvušas par nepastrīdamām /pers. A/ tiesības paturēt saņemto avansu pamatojoties uz priekšlīgumu, kas atzīstams par uzdevuma izpildes dienu, līdz ar to /pers. B/ minētā summa bija jāieskaita /pers. A/ bankas kontā vai jānodod /pers. A/ līdz 2015. gada 8. jūlijam.

Ņemot vērā, ka minētā naudas summa /pers. A/ netika samaksāta, prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2015. gada 8. jūlija. Procentu aprēķina beigu datums prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādīts līdz 2022. gada 25. jūnijam. Līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami nokavējuma procenti kopā par 2542 dienām 8613,57 *euro* (20613,39x6%=1236,80 1236,80/365x2542 =8613,57).

Prasība daļā par procentu piedziņu par laiku no 2012.gada 25. janvāra līdz 2015. gada 7. jūlijam 4 269,78 *euro* ir noraidāma, jo šajā laika periodā samaksas nokavējums vēl nebija pieļauts.

[21] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav pilnīgi izvērtējusi pierādījumus un apstākļus lietā saistībā ar piemērojamām materiālo tiesību normām. Tiesa nepamatoti, piešķirot apliecinājumiem izšķirošu pierādījuma nozīmi par saistības izpildījumu un nevērtējot tos kopsakarā ar pārējiem apstākļiem lietā, bez pietiekama pamata atzinusi, ka prasība ir noraidāma.

[22] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no atbildētāja prasītāja labā proporcionāli piedzītajai summai piedzenami samaksātie tiesāšanās izdevumi.

Prasība apmierināta par summu 29226,96 *euro*. Prasītājs samaksājis tiesas izdevumus -valsts nodevu par prasību, par prasības nodrošinājumu, valsts nodevu par apelācijas sūdzību kopā 2631,28 *euro* (lietas 1. sējuma 12. lapa, 3. sējuma 4. lapa).

Prasītāja prasība apmierināta daļēji, līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai no atbildētāja piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi 2289,21 *euro* (29226,96/334,97=87%; 2631,28x87%=2289,21).

[23] Prasītājs lūdz piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Prasītājs samaksājis ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta palīdzību šajā lietā 3936,91 *euro* (lietas 3. sējuma 4., 75., 106.-107. lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 2850 *euro*, nepārsniedzot Civilprocesa likumā noteikto ar lietas vešanu saistīto izdevumu summu.

Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 3. punkts paredz, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi faktiskajā apmērā. Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami ar pierādījumu iegūšanu saistītie izdevumi 26,20 *euro* (lietas 1. sējuma 109.-115. lapa).

[24] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājam atzīstamas tiesības saņemt no atbildētāja par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) likumiskos 6 % gadā no piedzītās summas.

[25] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. – 434.pantu Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt daļēji /pers. A/ prasību pret /pers. B/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, pamatsummu 20613,39 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2015. gada 8. jūlija līdz 2022. gada 25. jūnijam 8613,57 *euro*, tiesas izdevumus 2289,21 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2850 *euro*, ar pierādījumu iegūšanu saistītos izdevumus 26,20 *euro*.

Samaksa veicama /pers. A/ kontā /konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par procentu 4 269,78 *euro* piedziņu.

Noteikt /pers. A/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 % gadā no piedzītās parāda summas.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	I.Belicka
Tiesnese	S.Maršāne
Tiesnese	I.Skudra

Spriedums ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu